

Judecătoria Dubăsari
Judecător: I. Malanciuc
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton și N. Simciuc

D E C I Z I E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător
judecători

Iuliana Oprea
Galina Stratulat, Ion Druță,
Dumitru Mardari și Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în procedură de faliment împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg și admis apelul declarat de Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari,

a c o n s t a t a t:

La 15 martie 2016 Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” în procedură de faliment a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea pretențiilor a indicat că Inspectoratul Fiscal pe Stat r-nul Dubăsari a efectuat un control fiscal prin metoda de verificare tematică la Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, privind corectitudinea calculării și achitării TVA. În urma controlului efectuat a fost întocmit actul de control fiscal nr. 3-540325 din 8 septembrie 2015 în care au fost consemnate un șir de presupuse încălcări ale prevederilor legislației fiscale în vigoare.

La 20 octombrie 2015 de către IFS r-nul Dubăsari a fost emisă decizia nr. 394 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de

Conserve din Coșnița” ca urmare a examinării actului de control menționat. Contestația asupra deciziei nominalizate a fost depusă în ordinea stabilită de Legea contenciosului administrativ.

Reclamantul a mai specificat că la 29 ianuarie 2016 de către IFS r-nul Dubăsari a fost emisă decizia nr. 6 pe marginea contestației depuse de Societatea pe Acțiuni Fabrica de Conserve din Coșnița” împotriva deciziei nr. 394 din 20 octombrie 2015, aceasta fiind recepționată de către reclamant prin intermediul corespondenței poștale la 12 februarie 2016.

Consideră Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița” că, la adoptarea deciziei nr. 394 din 20 octombrie 2015, organul fiscal nu a aplicat corect legislația în vigoare, nu a analizat în complexitate lor, toți factorii ce au generat situația creată și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cazului, motive din care consideră decizia contestată pasibilă de anulare și solicită anularea acesteia.

Reclamantul menționează că prin decizia contestată au fost aplicate următoarele sancțiuni: încasarea la buget a sumei de 1 666 666,67 lei TVA, diminuat în perioada L/04/2015; încasarea la buget a sumei de 49333,33 lei ca majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA; aplicarea amenzilor în sumă de: 5000 lei - pentru împiedicarea controlului prin neprezentarea documentelor de evidență contabilă; 5000000 lei - pentru neeliberarea facturii fiscale la livrarea bunurilor imobiliare gajate; 500000 lei - pentru diminuarea TVA; 1000 lei - pentru neprezentarea declarației privind TVA pentru perioada L/04/2015.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 7 noiembrie 2013 a fost inițiată procedura de faliment în privința Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” cu desemnarea lui Muntean Oleg în funcția de lichidator.

Consideră reclamantul că în circumstanțele în care la data emiterii deciziei contestate, întreprinderea se afla în procedură de faliment, majorarea de întârziere, amenda pentru împiedicarea controlului prin neprezentarea documentelor de evidență contabilă; amenda pentru neeliberarea facturii fiscale la livrarea bunurilor imobiliare gajate; amendă pentru diminuarea TVA; amenda pentru neprezentarea declarației privind TVA pentru perioada L/04/2015, aplicate de organul fiscal sunt flagrant ilegale. La emiterea deciziei contestate, organul fiscal nu a luat în considerare faptul că actul de predare-primire a obiectelor vândute nu a fost semnat de vânzător, acesta fiind semnat doar de către creditorul gajist Societatea pe Acțiuni „Moldova- Agroindbank”.

Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” precizează că potrivit pct. 3 al contractului de vânzare-cumpărare din 10 aprilie 2015, transmiterea imobilelor - obiectul contractului, de către vânzător în proprietatea cumpărătorului este efectuată prin semnarea actului de primire-predare a imobilelor la semnarea prezentului contract. Iar actul prin care s-au transmis imobilele către cumpărător reprezintă un proces-verbal semnat de cumpărător și de creditorul gajist Societatea pe Acțiuni „Moldova-Agroindbank” ca persoană ce a predat imobilele vândute, astfel, acest fapt a fost făcut fără acordul vânzătorului.

Așadar, luând în considerare faptul că vânzătorul nu a transmis imobilele în posesia cumpărătorului, transmiterea fiind efectuată unipersonal de creditorul gajist, iar la contul bancar al vânzătorului nu a parvenit plata pentru obiectul înstrăinat, este evident că vânzătorul nu a cunoscut despre efectuarea înscrierilor în registrul bunurilor imobile, privind înregistrarea noului proprietar al imobilelor.

Consideră reclamantul că nefiind înștiințată despre cele enunțate, Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” era în imposibilitatea de a prevedea sau intui că la 27 aprilie 2015, cumpărătorul își va înregistra la cadastru dreptul de proprietate asupra imobilelor procurate și respectiv obligația eliberării facturii fiscale, or din partea cumpărătorului nu a parvenit nici o cerere în acest sens.

Potrivit clauzelor contractuale, plata pentru obiectele cumpărate urmează a fi efectuată în mai multe tranșe, prima tranșă urmând a fi efectuată abia la 25 decembrie 2015, astfel, la data efectuării controlului fiscal, Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” nu a primit încă mijloacele bănești de la cumpărător, respectiv nici nu poate achita către buget obligațiile fiscale cuvenite, cu atât mai mult că entitatea în cauză se află în procedură de faliment.

Reclamantul mai menționează că în ceea ce ține de amenda de 5000 lei aplicată pentru pretinsa împiedicare a controlului fiscal, Legea insolvenței instituie obligația lichidatorului de a acționa exclusiv în scopul majorării masei debitoare. Deplasarea către IFS pe r-nul Dubăsari constituie cheltuieli nejustificate ale masei debitoare, cheltuieli nereturnate de către solicitantul deplasării, organul fiscal. Or, în virtutea atribuțiilor stabilite de lege, nimeni nu a împiedicat niciun reprezentant al IFS pe r-nul Dubăsari la exercitarea atribuțiilor sale legale.

Cu referire la sancțiunea de 1000 lei privind neprezentarea datelor autentice, reclamantul reiterează faptul că Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” nu a cunoscut despre înregistrarea dreptului de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Mosterax GSG” și respectiv nici despre necesitatea eliberării facturii, implicit nici despre prezentarea datelor despre TVA. Or, datele prezentate de către entitate se prezumau a fi autentice și corecte la momentul prezentării declarației.

În lumina deciziei contestate, Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița” va întreprinde măsuri pentru a radia dreptul de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Monsterax GSG” și intabularea acestuia treptat, concomitent și proporțional achitărilor efectuate.

Cumulând cele expuse, Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” reiterează faptul că obligația sa față de TVA, în speță apare sau cel puțin trebuie să apară în mod treptat, pe măsura înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilelor achitate și va consimți la achitarea impozitului ulterior anulării deciziei, pe măsura parvenirii banilor de la cumpărător care nu sunt destinați stingerii creanțelor garantate și cheltuielilor procesului.

În acest sens, lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” a expediat în adresa cumpărătorului și a creditorului ipotecar, declarația privind

rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare în cazul în care părțile nu vor semna un acord adițional, prin care înregistrarea dreptului de proprietate să aibă loc treptat, pe măsura achitărilor din partea cumpărătorului.

Pe parcursul examinării pricinii Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” a depus cerere prin care și-a concretizat pretențiile din cererea de chemare în judecată (f.d. 87, vol. I).

Solicită Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015 și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 6 din 29 ianuarie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 31 octombrie 2016 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în procedură de faliment împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative. S-a dispus declararea nulă a punctului III.1 al deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015, prin care a fost aplicată amendă în sumă de 5000 lei, pentru împiedicarea controlului. S-a declarat parțial nulă decizia IFS pe r-nul Dubăsari nr. 6 din 29 ianuarie 2016, în partea în care s-a respins solicitarea de declarare nulă a punctului III. 1 al deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015 (f.d. 158, 171-182, vol. I).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 28 februarie 2017 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în procedură de faliment împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative. S-a dispus declararea nulă a punctului III. 1 al deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015, prin care a fost aplicată amendă în sumă de 5000 lei pentru împiedicarea controlului. S-a dispus declararea parțial nulă a deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 6 din 29 ianuarie 2016 în partea în care s-a respins solicitarea de declarare nulă a punctului III. 1 al deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015. S-a respins acțiunea în partea solicitării declarării nule a punctelor I, II, III. 2, III. 3 și III. 4 a deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015. S-a respins acțiunea în partea în care s-a solicitat declararea nulității decizia IFS Dubăsari nr. 6 din 29 ianuarie 2016, privind respingerea solicitării de declarare nulă a punctelor I, II, III. 2, III. 3 și III. 4 a Deciziei IFS pe r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015 (f.d. 237, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a considerat că probele anexate la dosar justifică parțial pretențiile invocate în acțiunea inițială.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 8 noiembrie 2016 lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 18 noiembrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Dubăsari din 31 octombrie 2016, solicitând

casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, a fost respins apelul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg. A fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, casată hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 31 octombrie 2016 și cea suplimentară din 28 februarie 2017, pronunțându-se o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în procedură de faliment împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative (f.d. 17, 18-27, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel concluzionat că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele pricinii, nu a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 17 iulie 2017, lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel, nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a apricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 2 iunie 2017 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 28), însă la dosar nu sunt anexate înscrisuri care ar certifica data recepționării de către recurent a copie decizie recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 22 august 2017 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg, însă pînă la data stabilită pentru examinarea recursului în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg, întemeiat și care urmează a fi admis.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia

instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei rezultă că la 15 martie 2016 Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” în procedură de faliment a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, prin care a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015 și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 6 din 29 ianuarie 2016.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 31 octombrie 2016 și prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 28 februarie 2017 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în procedură de faliment împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, a fost respins apelul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg. A fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, casată hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 31 octombrie 2016 și cea suplimentară din 28 februarie 2017, pronunțându-se o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar consideră oportun de a reliefa prevederile 738, alin. (1) Cod civil, care statuează exhaustiv că în cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sînt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate.

De menționat că legiuitorul a stabilit în norma citată efectele care intervin pentru ambele părți în cazul în care partea a căror drepturi au fost încălcate declară rezoluțiunea contractului și de a stipula cazurile în care partea vinovată pentru rezoluțiune este obligată să dea compensație în bani în locul restituirii în natură a prestației.

Astfel, din momentul în care declarația de rezoluțiune parvine celeilalte părți contractul încetează și toate părțile contractului sînt eliberate de obligația de a executa prestațiile datorate în temeiul contractului și în același timp toate părțile trebuie să restituie prestațiile primite și veniturile pe care le-au obținut. Pentru determinarea efectelor rezoluțiunii trebuie să se țină cont de faptul că în cazurile în care obligațiile urmau să fie executate în mai multe tranșe care pot fi privite ca obligații separate trebuie să fie restituite doar prestațiile în privința cărora au existat temeiuri de rezoluțiune. Doar în cazul în care partea a căror drepturi au fost încălcate va demonstra că prestațiile executate în conformitate cu prevederile contractului nu prezintă pentru el interes în lipsa prestațiilor care trebuie restituite sau care nu urmează să mai fie executate acesta va putea cere întoarcerea tuturor prestațiilor.

Colegiul menționează că la 10 aprilie 2015, a fost încheiat un contract de vânzare-cupărate a unui lot de bunuri imobile, între Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în calitate de vânzător și Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax GSG”, în calitate de cumpărător (f.d. 47-52, vol. I).

Instanța de recurs reține argumentul recurentului precum că actele pricinii certifică faptul că din cauza neachitării mijloacelor bănești de către cumpărătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax GSG”, contractul nr. 3290 din 10 aprilie 2015 a fost rezolvit prin acordul nr. 14555 din 13 iulie 2016 (f.d. 84, vol. I), iar în pct. 2 al Acordului de rezoluțiune fiind stipulat că „Contractul de vânzare-cumpărare nr. 3290 din 10 aprilie 2015 încetează din data încheierii lui”.

Respectiv, părțile au fost repuse în situația anterioară încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 3290 din 10 aprilie 2015, ceea ce echivalează cu faptul că vânzătorul Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” nu a vândut, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax GSG”, nu a cumpărat bunurile imobile pentru care a fost sancționată în legătură cu neachiarea TVA, orice acte subsecvente acestor contracte pierzând forța juridică.

Instanța de recurs menționează că în situația creată, sancțiunile aplicate Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița”, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 394 din 20 octombrie 2015 și prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 6 din 29 ianuarie 2016, și-au pierdut veridicitatea, avînd la bază cele descrise mai sus.

Mai mult decît atît, dat fiind faptul că recurentul e în proces de faliment, aceste bunuri oricum vor fi vîndute pînă la finisarea procedurii și pentru această nouă vânzare, vor trebui achitate impozitele aferente tranzacției, inclusiv TVA.

Prin urmare, la rejudecare cauzei instanța de apel va ține cont de aceste circumstanțe, în procesul de judecare a pricinii, pentru a nu admite dubla impunere, situație condamnată și de CtEDO.

Or, în acest sens este întemeiat poziția recurentului prin care a opinat că acesta este un momentul cheie care a fost omis și nu a fost examinat nici de către instanța de fond și nici de către instanța de apel - anume dublarea impozitelor în cazul înstrăinării bunurilor pe viitor. Astfel, este evident că organul fiscal va pretinde la încasarea impozitelor aferente viitoarei tranzacții.

În continuare, instanța de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 116, alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care statuează exhaustiv că, nici o dobîndă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu se adaugă creanțelor născute ulterior datei deschiderii procedurii generale și nici procedurii simplificate a falimentului.

Astfel, prin prisma normei de drept material citată, la rejudecare instanța de apel va ține cont de faptul că prin încheierea Curții de Apel Bender din 7 noiembrie 2013, a fost inițiată procedura de faliment în privința Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița”, cu desemnarea lui Muntean Oleg în funcția de lichidator, la 10

aprilie 2015, a fost încheiat contractul de vânzare-cupărate, iar la 20 octombrie 2015 a fost emisă decizia Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 394 și la 29 ianuarie 2016 a fost emisă decizia Inspectoratului Fiscal de Stat r-nul Dubăsari nr. 6.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art. 131 alin. (9) Legea insolvenței, dacă, în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să preavizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare. Administratorul insolvenței/lichidatorul transmite efectiv bunul grevat cu garanție în posesia creditorului garantat sau consimte în scris în formă autentică să îl pună la dispoziția acestuia în momentul convenit în preaviz. În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, bunul trece în posesia creditorului garantat după expirarea termenului din preaviz în temeiul unei încheieri judecătorești, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În temeiul normelor enumerate, toate bunurile ce aparțin cu drept de proprietate unei întreprinderi insolvente/falimentare, fac parte din masa debitoare, iar transmiterea bunurilor gajate în posesia creditorului gajist/garantat, are loc printr-o procedură prestabilită de legea insolvenței și anume după preavizarea lichidatorului de către creditorul gajist sau prin intermediul încheierii instanței de insolvență.

Instanța de recurs menționează că la materialele dosarului, nu au fost prezentate careva acte care ar proba transmiterea de către lichidator în posesia creditorului gajist/garantat a bunurilor gajate, astfel încât concluzia instanței precum că bunurile imobile care au constituit obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr. 3290 din 10 aprilie 2015 se aflau în posesia creditorului gajist/garantat Societate pe Acțiuni „Moldova-Agroindbank” nu au fost confirmate prin probe veridice și suficiente.

Instanța de recurs menționează că circumstanțele relatate supra atrag încălcarea dreptului la un proces echitabil, respectarea căruia este accentuată și în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Concomitent, conform art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii constatate de instanță, probele care se întemeiază concluziile ei privitor la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 373 CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

În sprijinul normelor naționale vin și reglementările Curții Europene pentru Drepturile Omului, jurisprudența căreia își are izvorul în dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri de a beneficia de respectarea acestor norme, fiind piloni de bază ai dreptului la un proces echitabil.

La rejudecarea cauzei, se va ține cont de criticile invocate în textul deciziei și se vor înlătura omisiunile admise, pentru asigurarea unei judecări corecte și legale a pretențiilor înaintate.

Din considerentele menționate, avînd în vedere faptul că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg, a casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii pentru rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” – Muntean Oleg.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de conserve din Coșnița”, în procedură de faliment împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Dubăsari, cu privire la contestarea actelor administrative, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel – Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Iuliana Oprea

judecători

Galina Stratulat

Ion Druță

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală